ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ନବେ

ଦୈନିକକୁ ଉନ୍ମୋଚନ: ବିବାଦ ଓ ବିରୋଧାଭାସମାନଙ୍କର ଏକ ଐତିହାସିକ ପରୀକ୍ଷଣ

Jeff Pippenger

2024-02-23

ଯଦି ଆପଣ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାର ଶେଷ ଅନୁଚ୍ଛେଦକୁ ସାବଧାନରେ ଅବଲୋକନ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଆପଣ ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦର ମୂଳ ସ୍ରୋତକୁ ଦେଖିଥାନ୍ତେ, ଯାହା Early Writings ପୁସ୍ତକରେ ମିଳେ, ଏବଂ ଯାହାକୁ A. G. Daniells 1910 ମସିହାରେ "the daily" ବିଷୟରେ Sister White ସହିତ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ସମୟରେ ନିଜ ସହ ନେଇଥିବା ବୋଲି ଦାବି କରିଥିଲେ। "the daily" ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ବୋଲି ଯେ "ମିଥ୍ୟା" ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟବିଚାରର ଘଣ୍ଟାର ଘୋଷଣା ଦେଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ସଠିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ପ୍ରତି Sister Whiteଙ୍କର ସରାସରି ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ସମର୍ଥନକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ସେମାନେ ଯେ "ମିଥ୍ୟା" ଉଦ୍ଭାବନ କଲେ, ତାହା ଏହି ଥିଲା ଯେ Sister White କେବଳ ସମୟ-ନିର୍ଦ୍ଧାରଣର ସତର୍କବାଣୀ ବିଷୟରେ ମାତ୍ର ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲେ। Arthur White ତାଙ୍କର ଜୀବନୀରେ ଏହି କଥାକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତା, Ellen Whiteଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଏବଂ Daniells, ସେହି ଉଦ୍ଭାବିତ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ଦ୍ୱାରା ଏହି କଥାକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ।

ଯେପରି ପୂର୍ବରୁହିଁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, "ଦୈନିକ" ବିଷୟରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଓ ଡାନିଏଲ୍ସଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ସାକ୍ଷାତ୍କାର ଘଟିଥିବାର କୌଣସି ଲିପିବଦ୍ଧ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ। ଏହି କଥିତ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ୧୯୩୧ ମସିହାରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କରାଯାଇଥିଲା। ଯଦି ୧୯୧୦ ମସିହାରେ ଘଟିଥିବା କୌଣସି ସାକ୍ଷାତ୍କାରରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ "ଦୈନିକ" ବିଷୟରେ ଡାନିଏଲ୍ସଙ୍କ ପତିତ ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେ—ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ନିଜ ମତ ପ୍ରଚାର କରିବାରେ ଉତ୍ସାହୀ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ—ତାଙ୍କ ସେହି ସମର୍ଥନ ବିଷୟରେ ଏକୋଇଶ ବର୍ଷ ଧରି ନୀରବ କାହିଁକି ରହିଥାନ୍ତା? ଏହା ସାକ୍ଷାତ୍କାର ନୁହେଁଥିଲା; ଏହା ଏକ ମନଘଢ଼ନା ଥିଲା।

ସାକ୍ଷାତ୍କାରର ଆବିଷ୍କାର ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, "ନିତ୍ୟ" ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର କଥନକୁ ଏପରି ଏକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ରଖାଯାଉ, ଯେପରି ତାହା ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ବିରୋଧରେ ତାଙ୍କର ସଚେତନବାଣୀ ସହ କେବଳ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଥିଲା; ଏବଂ 1931 ମସିହାର ଇତିହାସକୁ ସେ ଯେପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ, ସେହି ଭଙ୍ଗୀରେ ଆର୍ଥର ହ୍ୱାଇଟ ସେହି ମିଥ୍ୟାରେ ନିଜ ଆଙ୍ଗୁଠିର ଚିହ୍ନ ରେଖିଦେଲେ। ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଭାବେ ସେ କେବଳ ଇତିହାସକୁ ନିର୍ପେକ୍ଷଭାବେ ପ୍ରତିବେଦନ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା, ଏବଂ ଐତିହାସିକ ପୁନର୍ଲେଖନବାଦକୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରୁ ଦୂରେ ରଖିବା ଉଚିତ ଥିଲା। ଆମେ ପୂର୍ବତନ ଲେଖାକୁ 1850 ମସିହାର ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସହ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲୁ, ଯାହାରୁ Early Writings ରେ ଥିବା ଅନୁଚ୍ଛେଦଟି ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି। ସେହି କଥନ ପ୍ରଥମେ 1850 ମସିହାରେ Review ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ପୁନର୍ବାର Experience and Views ପୁସ୍ତକରେ। ତୃତୀୟ ଥର ପାଇଁ ଏହା Early Writings ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ Early Writings ପୁସ୍ତକରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ବିକାଶ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଥିଲା। ତଥାପି, ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅବମାନିତ କରିବାର ପ୍ରୟାସରେ କେହି କେହି ଯେପରି ଦାବି କରନ୍ତି, ଆମେ ଏହା କହିବୁ ନାହିଁ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆତ୍ମାର ଅନେକ ଲେଖା ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରାଯାଇଛି।

> "ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଦେଖାଇଲେ ଯେ 1843 ର ଚାର୍ଟ ତାଙ୍କର ହାତ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଥିଲା, ଏବଂ ତାହାର କୌଣସି ଅଂଶ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରାଯିବ ନାହିଁ; ଯେ ଆଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ସେ ଯେପରି ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ସେହିପରି ଥିଲା। ତାଙ୍କର ହାତ ସେହି ଆଙ୍କଗୁଡ଼ିକର କିଛିରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଭୁଲ ଉପରେ ରହି ତାହାକୁ ଆବୃତ କରିରଖିଥିଲା, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ହାତ ହଟାଯାଇନଥିଲା, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ।"
>
> "ତା'ପରେ ମୁଁ 'Daily' ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖିଲି ଯେ, 'sacrifice' ଶବ୍ଦଟି ମାନବୀୟ ଜ୍ଞାନଦ୍ୱାରା ଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ପାଠ୍ୟର ଅଂଶ ନୁହେଁ; ଏବଂ ବିଚାର-ଘଣ୍ଟାର ଘୋଷଣା କରିଥିବାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଏହାର ସଠିକ୍ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଥିଲେ। 1844 ପୂର୍ବରୁ, ଯେତେବେଳେ ଏକତା ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା, ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ 'Daily' ବିଷୟରେ ସଠିକ୍

ଦୃଷ୍ଟ ିରେ ଏକମତ ଥିଲେ; କିନ୍ତୁ 1844 ପରଠାରୁ, ଏହି ବିଭ୍ର ାନ୍ତ ିରେ, ଅନ୍ୟ ାନ୍ୟ ମତଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ର ହଣ କରାଗଲା, ଏବଂ ତାହାର ପରିଣାମରେ ଅନ୍ଧ କାର ଓ ବିଭ୍ର ାନ୍ତ ି ଆସିଲା।" Review and Herald, November 1, 1850.

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦଟି ମୂଳତଃ 1849 ମସିହାର The Present Truth ନାମକ ପ୍ରକାଶନରେ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା 1850 ମସିହାର ନଭେମ୍ବରରେ Review and Herald ରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା। ମୂଳ ପାଣ୍ଡୁଲିପିରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ସିଧାସଳଖ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସେହି କିଛି ବିଷୟ ଲେଖୁଛନ୍ତି, ଯାହା ପ୍ରଭୁ ସମ୍ପ୍ରତି ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଥିଲେ; ଏବଂ ଆପଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲେଖାଟି ପଢ଼ିବାବେଳେ, ଆପଣ ଦେଖିବେ ଯେ ତାହାରେ ଅନେକ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୋଇଛି। ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଟି ଭିନ୍ନ ବିଷୟ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଇଥିଲା। ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ହେଲା, ମୂଳ ଲେଖାରେ "the daily" ବିଷୟଟି ଏବଂ "time setting" ବିଷୟଟି, ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଇଥିବା ବିଷୟମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ପୃଥକ ପ୍ରକାଶନ ଥିଲା।

ମୂଳ ପାଣ୍ଡୁଲିପିରେ ସେମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ୟାରାଗ୍ରାଫ୍‌ରେ ପରିଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦଟି *Experience and Views* ରେ ପୁନର୍ମୁଦ୍ରିତ ହେଲା, ସମ୍ପାଦକମାନେ ସେହି ପ୍ୟାରାଗ୍ରାଫ୍‌କୁ—ଯେଉଁଠାରେ ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ "the daily" ବିଷୟରେ ଅଗ୍ରଗାମୀମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥାନ୍ତି—ତାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସେହି ପ୍ୟାରାଗ୍ରାଫ୍‌ସହିତ ଯୋଡ଼ିଦେଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ବିରୋଧରେ ସତର୍କ କରାଯାଇଛି। ଆପଣ ଯେତେବେଳେ ମୂଳ ପାଠ ପଢ଼ିବେ, ଦୟାକରି ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ କିଛି ବିଷୟ ଉପରେ ଜୋର ଦିଆଯାଇଛି Capitalization ଦ୍ୱାରା। ସେହି ପ୍ୟାରାଗ୍ରାଫ୍‌ରେ ଯେଉଁଠାରେ ସେ "the daily" ବିଷୟରେ ଅଗ୍ରଗାମୀମାନଙ୍କର ମତକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି, ସେ Daily ଶବ୍ଦଟିକୁ Capitalize କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ୟାରାଗ୍ରାଫ୍‌ରେ ସେ Time ଶବ୍ଦଟିକୁ Capitalize କରିଛନ୍ତି; ଏହିପରିଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଇଥିବା ଏହି ଦୁଇଟି ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଏକ ସରଳ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି।

"ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ ଓ ଭଉଣୀମାନେ,

"ପ୍ରଭୁ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଦର୍ଶନରେ ମୋତେ ଯାହା ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ତାହାର ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ରୂପରେଖା ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ। ମୋତେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଯେ ପ୍ରେମ ରଖନ୍ତି, ତାହା ଦେଖାଯାଇଲା। ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ କହିଲେ—ତୁମେ କି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରେମ ଦେଖୁନାହଁ?—ତାହାକୁ ଅନୁସରଣ କର। ଠିକ୍ ସେହିପରି ଭାବରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଉଚିତ। ଭାଇଙ୍କ ଉପରେ ଦୋଷ ଦେବାଠାରୁ ବରଂ ନିଜ ଉପରେ ଦୋଷ ପଡ଼ୁ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ 'ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି, ତାହା ବେଚି ଦାନ କର' ଏହି ସନ୍ଦେଶକୁ କେହି କେହି ତାହାର ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଲୋକରେ ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ; ଆମ ଉଦ୍ଧାରକଙ୍କ ବାକ୍ୟମାନଙ୍କର ସତ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇନଥିଲା। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ବିକ୍ରୟ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବା ନୁହେଁ, ଯେମାନେ ପରିଶ୍ରମ କରି ନିଜେ ନିଜକୁ ଭରଣପୋଷଣ କରିପାରନ୍ତି; ବରଂ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରସାର କରିବା। ଯେମାନେ ପରିଶ୍ରମ କରିପାରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଅଳସତାରେ ପୋଷଣ ଓ ପ୍ରଶ୍ରୟ ଦେବା ପାପ। କେହି କେହି ସମସ୍ତ ସଭାରେ ଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ବହୁତ ଉତ୍ସାହୀ ଥିଲେ; ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମା ଦେବା ପାଇଁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ 'ରୁଟି ଓ ମାଛ' ପାଇଁ। ଏପରି ଲୋକମାନେ ଘରେ ରହି ନିଜ ହସ୍ତରେ 'ଯାହା ଭଲ' ତାହା କାମ କରି, ନିଜ ପରିବାରର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବା, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟର ମୂଲ୍ୟବାନ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ଦେଇପାରିବା ଭଳି କିଛି ରଖିବା—ଏହା ଅଧିକ ଭଲ ହେଉଥାନ୍ତା।"

"ମୁଁ ଦେଖିଲି, କିଛି ଲୋକ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରୋଗୀମାନେ ସୁସ୍ଥ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ଭୁଲ କରିଥିଲେ। ଯଦି ଆମ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ରୋଗୀ ଥାଆନ୍ତି, ଏବଂ ଯାକୁବ 5:14, 15 ଅନୁସାରେ କଳିସିଆର ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କୁ ଡାକି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାନ୍ତି, ତେବେ ଆମେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ। ସେ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଘରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ, ପରେ ରୋଗୀଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ; ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ରୋଗୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ, ସେତେବେଳେ ଯେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସରୁ ପୃଥକ ହେବାକୁ ଆମେ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ।"

"ତା'ପରେ ମୋତେ ପୁଣି ସେହି ସମୟକୁ ଦୃଷ୍ଟ ିପାତ କରାଯାଇଲା, ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ୁ ପୃଥକ୍ ଭାବରେ ନେଇ ଗୋଟିଏ ଉପରଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ପ୍ର ଥମେ ସେମାନଙ୍କ ର ପାଦ ଧୋଇଥିଲେ, ତାହାପରେ ଭଙ୍ଗ ା ରୁଟି ସେମାନଙ୍କ ୁ ଭୋଜନ ପାଇଁ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ର ଭଙ୍ଗ ା ଦେହର ପ୍ର ତୀକ ଥିଲା, ଏବଂ

ଦ୍ର ାକ୍ଷ ାଲତାର ରସ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ର ଝରାଯାଇଥିବା ରକ୍ତ ର ପ୍ର ତୀକ ଥିଲା। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ସମସ୍ତ ଙ୍କୁ ବୁଝିବା ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉଦାହରଣକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ୍, ଏବଂ ଏହି ବିଧିଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରୁଥିବାବେଳେ, ଅବିଶ୍ୱ ାସୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ଭ ବ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ପୃଥକ୍ ରହିବା ଉଚିତ୍।"

"ତାହାପରେ ମୋତେ ଦେଖାଯାଇଲା ଯେ, ଯୀଶୁ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ପରେ ସାତୋଟି ଶେଷ ମହାମାରୀ ଢାଳାଯିବ। ଦୂତ କହିଲେ—ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ବିନାଶ କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱର ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କ କ୍ରୋଧ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱରରେ ସନ୍ତମାନେ ପତାକାସହିତ ସେନାବାହିନୀ ପରି ପ୍ରବଳ ଏବଂ ଭୟଙ୍କର ହେବେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେତେବେଳେ ଲିଖିତ ବିଚାରକାର୍ଯ୍ୟ ପାଳନ କରିବେ ନାହିଁ। ସେହି ବିଚାରକାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ 1000 ବର୍ଷର ଶେଷରେ ହେବ।"

"ପବିତ୍ରଜନମାନେ ଯେତେବେଳେ ଅମରତ୍ୱରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବେ, ଏକତ୍ର ଉଠାଯିବେ, ନିଜ ନିଜ ବୀଣା, ମୁକୁଟ ଇତ୍ୟାଦି ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ଯିଶୁ ଓ ପବିତ୍ରଜନମାନେ ବିଚାରାସନରେ ବସିବେ। ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲାଯାଏ—ଜୀବନର ପୁସ୍ତକ ଓ ମୃତ୍ୟୁର ପୁସ୍ତକ; ଜୀବନର ପୁସ୍ତକରେ ପବିତ୍ରଜନମାନଙ୍କର ଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି, ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁର ପୁସ୍ତକରେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର କୁକର୍ମଗୁଡ଼ିକ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି। ଏହି ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକର ତୁଳନା ବିଧି-ପୁସ୍ତକ, ଅର୍ଥାତ ବାଇବେଲ ସହିତ କରାଗଲା, ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର କରାଗଲା। ପବିତ୍ରଜନମାନେ ଯିଶୁଙ୍କ ସହ ଏକମତ ହୋଇ ଦୁଷ୍ଟ ମୃତମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ନିଜ ବିଚାର ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି। 'ଦେଖ!' ଦୂତ କହିଲେ, 'ପବିତ୍ରଜନମାନେ ଯିଶୁଙ୍କ ସହ ଏକତାରେ ବିଚାରାସନରେ ବସନ୍ତି, ଏବଂ ଦେହରେ ରହି କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କୁ ତାହାର ପ୍ରାପ୍ତ ଦଣ୍ଡ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରନ୍ତି; ଏବଂ ବିଚାର କାର୍ଯ୍ୟକରଣ ସମୟରେ ସେମାନେ କ'ଣ ପାଇବେ, ତାହା ସେମାନଙ୍କର ନାମ ସାମ୍ନାରେ ଲିଖାଯାଏ।' ମୁଁ ଦେଖିଲି, ପୃଥିବୀକୁ ଅବତରଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ସେହି 1000 ବର୍ଷ ଅବଧିରେ ପବିତ୍ର ନଗରରେ ଯିଶୁଙ୍କ ସହ ପବିତ୍ରଜନମାନଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା। ପରେ 1000 ବର୍ଷର ଶେଷରେ, ଯିଶୁ, ଦୂତମାନେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ସମସ୍ତ ପବିତ୍ରଜନ ପବିତ୍ର ନଗର ଛାଡ଼ି ବାହାରିଆସନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ପୃଥିବୀକୁ ଅବତରଣ କରୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଦୁଷ୍ଟ ମୃତମାନେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି; ଏବଂ ଯେ ସେହି ଲୋକମାନେ 'ତାଙ୍କୁ ବିଦ୍ଧ କରିଥିଲେ,' ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଉଠାଯାଇ, ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ମହିମାରେ, ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ଦୂତମାନେ ଓ ପବିତ୍ରଜନମାନଙ୍କ ସହ, ତାଙ୍କୁ ଦୂରରୁ ଦେଖିବେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ କାରଣରେ ବିଲାପ କରିବେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ହାତରେ, ତାଙ୍କ ପାଦରେ ଥିବା କିଲ୍ଲୀର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ବର୍ଚ୍ଛା ବିଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ସେହି ଚିହ୍ନକୁ ଦେଖିବେ। ସେତେବେଳେ କିଲ୍ଲୀ ଓ ବର୍ଚ୍ଛାର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କର ମହିମା ହେବ। 1000 ବର୍ଷର ଶେଷରେ ଯିଶୁ ଜୟତୁନ ପର୍ବତ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ପର୍ବତଟି ଦୁଇ ଭାଗକୁ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ତାହା ଏକ ବିଶାଳ ସମତଳ ଭୂମିରେ ପରିଣତ ହୁଏ; ଏବଂ ସେ ସମୟରେ ଯେମାନେ ପଳାଇଯାନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟମାନେ, ଯେମାନେ ଏମାତ୍ର ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ତାହା ପରେ ପବିତ୍ର ନଗର ଅବତରଣ କରି ସେହି ସମତଳ ଭୂମିରେ ନିବିଡ଼ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଯାଏ।"

"ତା'ପରେ ଶୟତାନ ପୁନରୁତ୍ଥ ିତ ଦୁଷ୍ଟ ମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଆତ୍ମ ାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାଟୁକାରିତା କରି କହେ ଯେ ନଗରରେ ଥିବା ସେନା ଅଳ୍ପ , ତାହାର ସେନା ବହୁତ ବଡ଼, ଏବଂ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ମାନଙ୍କୁ ଜୟ କରି ନଗରଟି ଦଖଲ କରିପାରିବେ। ଶୟତାନ ଯେତେବେଳେ ତାହାର ସେନାକୁ ସଂଗଠିତ କରୁଥିଲା, ସେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ମାନେ ନଗରମଧ ରେ ଥାଇ, ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପରିସର୍ଗର ସୌନ୍ଦ ର୍ଯ୍ୟ ଓ ଗୌରବ ଦେଖୁଥିଲେ। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ର ଅଗ୍ର ଭାଗରେ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଉଥିଲେ। ହଠାତ୍ ସେହି ସୁନ୍ଦ ର ତାରକତା ଆମ ସମୂହରୁ ଅନ୍ତ ର୍ଧାନ ହେଲେ; କିନ୍ତୁ ଶୀଘ୍ର ହିଁ ଆମେ ତାଙ୍କ ର ମଧୁର ସ୍ୱ ର ଶୁଣିଲୁ, ଯେପରି ସେ କହୁଥିଲେ, 'ହେ ମୋର ପିତାଙ୍କ ର ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ର ାପ୍ତ ମାନେ, ଆସ; ସଂସାରର ପ୍ର ାରମ୍ଭ ରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ ରାଜ୍ୟ ର ଅଧିକାରୀ ହେଉ।' ଆମେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଚାରିପାଶେ ସମାବେଶ ହେଲୁ, ଏବଂ ସେ ଯେପରିକି ନଗରର ଦ୍ୱ ାରଗୁଡ଼ିକ ବନ୍ଦ କଲେ, ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ରେ ଦୁଷ୍ଟ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାପ ଘୋଷିତ ହେଲା। ଦ୍ୱ ାରଗୁଡ଼ିକ ବନ୍ଦ ହେଲା। ତା'ପରେ ପବିତ୍ର ମାନେ ନିଜ ପକ୍ଷ ବଳକୁ ବ୍ୟ ବହାର କରି ନଗରର ପ୍ର ାଚୀରର ଶୀର୍ଷଭାଗକୁ ଉଠିଗଲେ। ଯୀଶୁ ମଧ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ; ତାଙ୍କ ର ମୁକୁଟ ଦ୍ୟୁ ତିମାନ ଓ ଗୌରବମୟ ଦେଖାଯାଉଥିଲା। ସେହିଟି ଥିଲା ଏକ ମୁକୁଟ ମଧ ରେ ଆଉ ଏକ ମୁକୁଟ, ଏପରି ସାତଟି। ପବିତ୍ର ମାନଙ୍କ ର ମୁକୁଟ ସବୁଠାରୁ ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ର ଥିଲା, ତାରାମାନଙ୍କ ରେ ଶୋଭିତ। ସେମାନଙ୍କ ର

ମୁହଁମଣ୍ଡ ଳ ଗୌରବରେ ଦୀପ୍ତ ିମାନ ଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସ୍ପ ଷ୍ଟ ପ୍ର ତିମୂର୍ତ୍ତ ିରେ ଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଗତ ହେଇ, ସମସ୍ତେ ଏକାସାଥିରେ ନଗରର ଶୀର୍ଷଭାଗ ପ୍ର ତି ଗମନ କଲେ, ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ମୁଁ ପରମାନନ୍ଦ ିତ ହେଲି।"

"ତାହାପରେ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ସେମାନେ କ'ଣ ହରାଇଥିଲେ ତାହା ଦେଖିଲେ; ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅଗ୍ନି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ଷିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଲା। ଏହା ଥିଲା ନ୍ୟାୟବିଚାରର କାର୍ଯ୍ୟକାରଣ। ତାହାପରେ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ସେହିପରି ପ୍ରତିଫଳ ପାଇଲେ, ଯେପରି ସନ୍ଥମାନେ ଯିଶୁଙ୍କ ସହ ଏକମତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି 1000 ବର୍ଷ ଅବଧିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେହି ଏକେଇ ଅଗ୍ନି, ଯାହା ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଲା, ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିଦେଲା। ଭଙ୍ଗୁର, ଛିଣ୍ଡିଯାଇଥିବା ପର୍ବତମାନେ ତୀବ୍ର ଉଷ୍ଣତାରେ ଗଳିଗଲେ, ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟ ତେଣୁ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଖରକୁଟା ଭସ୍ମ ହୋଇଗଲା। ତାହାପରେ ଆମର ଉତ୍ତରାଧିକାର ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଗୌରବମୟ ଓ ସୁନ୍ଦର; ଏବଂ ଆମେ ନବୀକୃତ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀକୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସ୍ୱରୂପେ ପାଇଲୁ। ଆମେ ସମସ୍ତେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଧ୍ୱନି କଲୁ, ମହିମା, ହାଲେଲୁୟା।"

"ମୁଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲି ଯେ ଯେକୌଣସି ନୂତନ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ବାଇବେଲ୍‌ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି, ତାହା ପକ୍ଷେ ପ୍ରଚାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଚରାଣକାରୀମାନେ ସେହିମାନଙ୍କ ସହ ପରାମର୍ଶ କରିବା ଉଚିତ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ଭରସା ରଖିବାର କାରଣ ଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ତ ସନ୍ଦେଶରେ ଅବସ୍ଥିତ ରହିଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ ଅଛନ୍ତି। ତେବେ ଚରାଣକାରୀମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକତାରେ ରହିବେ, ଏବଂ ଚରାଣକାରୀମାନଙ୍କର ସେହି ଏକତା ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଭବ କରାଯିବ। ଏପରି ପଦକ୍ଷେପ, ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଦୁଃଖଦ ବିଭେଦକୁ ବାରଣ କରିବ; ଏବଂ ତେବେ ଏହି ମୂଲ୍ୟବାନ ପାଳ ବିଭକ୍ତ ହେବାର, ଓ ମେଷମାନେ ଚରାଣକାରୀ ବିନା ଛିଣ୍ଡିଯାଇବାର, କୌଣସି ବିପଦ ରହିବ ନାହିଁ।"

"ସେପ୍ଟେମ୍ବର 23ତାରିଖରେ, ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଦେଖାଇଲେ ଯେ ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହି ସଂଗ୍ରହଣ-କାଳରେ ପ୍ରୟାସଗୁଡ଼ିକୁ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଛିତରାଇବାର ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରହୃତ ଓ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ସଂଗ୍ରହଣ-କାଳରେ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବେ ଓ ବାନ୍ଧିଦେବେ। ଛିତରାଇବାର ସମୟରେ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରସାର କରିବା ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରୟାସର ଫଳ ବହୁତ ଅଳ୍ପ ଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ ଅଳ୍ପ କିମ୍ବା କିଛିମାତ୍ର ସାଧନ କରିପାରିଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସଂଗ୍ରହଣ-କାଳରେ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ହସ୍ତ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇଛନ୍ତି, ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରସାର କରିବା ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ପ୍ରୟାସ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଫଳ ଦେବ। ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକମତ ଓ ଉତ୍ସାହପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଉଚିତ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ସଂଗ୍ରହଣ-କାଳରେ ଆମକୁ ପରିଚାଳିତ କରିବା ପାଇଁ ଛିତରାଇବାର ସମୟକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା କାହାର ପାଇଁ ଲଜ୍ଜାଜନକ; କାରଣ ଯଦି ଈଶ୍ୱର ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ପାଇଁ ସେତେକି ମାତ୍ର କରନ୍ତି ଯେତେକି ସେ ସେତେବେଳେ କରିଥିଲେ, ତେବେ ଇସ୍ରାଏଲ କେବେବି ସଂଗ୍ରହ ହେବ ନାହିଁ। ସତ୍ୟକୁ ଯେପରି ପ୍ରଚାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ସେପରି ଏକ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ।"

ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଦର୍ଶାଇଲେ ଯେ 1843 ର ଚାର୍ଟ ତାଙ୍କ ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଥିଲା, ଏବଂ ତାହାର କୌଣସି ଅଂଶ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ; ସଂଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ସେ ଯେପରି ଚାହୁଁଥିଲେ ସେହିପରି ଥିଲା। ତାଙ୍କର ହସ୍ତ କିଛି ସଂଖ୍ୟାରେ ଥିବା ଏକ ତ୍ରୁଟି ଉପରେ ଥିଲା ଏବଂ ତାହାକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲା, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ହଟାଯାଇନଥିଲା, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ତାହାକୁ ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ।

"ତା'ପରେ ମୁଁ 'Daily' ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖିଲି ଯେ, 'sacrifice' ଶବ୍ଦଟି ମନୁଷ୍ୟର ଜ୍ଞାନଦ୍ୱାରା ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ପାଠ୍ୟର ଅଂଶ ନୁହେଁ; ଏବଂ ଯେମାନେ ନ୍ୟାୟଘଣ୍ଟାର ଘୋଷଣା ଦେଇଥିଲେ, ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହାର ସଠିକ୍ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଦେଇଥିଲେ। 1844 ପୂର୍ବରୁ, ଯେତେବେଳେ ଏକତା ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା, ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ 'Daily' ବିଷୟରେ ସଠିକ୍ ମତରେ ଏକମତ ଥିଲେ; କିନ୍ତୁ 1844 ପରେ, ଏହି ବିଭ୍ରାନ୍ତିର ମଧ୍ୟରେ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମତକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା, ଏବଂ ତାହାର ପରିଣାମରେ ଅନ୍ଧକାର ଓ ବିଭ୍ରାନ୍ତି ଅନୁସରଣ କଲା।"

> “ପ୍ର   ଭୁ ମୋତେ ଦେଖାଇଲେ ଯେ 1844 ଠାରୁ ସମୟ କୌଣସି ପରୀକ୍ଷ । ରହିନାହିଁ, ଏବଂ ସମୟ ପୁନର୍ବାର କେବେବି ପରୀକ୍ଷ । ହେବ ନାହିଁ।”
>
> “ତାହାପରେ ମୋତେ କିଛି ଲୋକଙ୍କ ଦିଗରେ ଦର୍ଶାଯାଇଲା, ଯେମାନେ ଏହି ମହାଭୁଲରେ ଅଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ସନ୍ତମାନେ ଏଯାବତ୍ ପୁରୁଣା ଯେରୁଶାଲେମକୁ ଯିବାକୁ ଅଛନ୍ତି, ଇତ୍ୟାଦି। ଏପରି ଏକ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ତୃତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ଅଧୀନରେ ଚାଲୁଥିବା ଦେବଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ମନ ଏବଂ ଆଗ୍ରହକୁ ଅପସାରିତ କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଜିତ; କାରଣ ଯଦି ଆମେ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ଯିବାକୁ ଥାଉ, ତେବେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ଆମର ମନ ସେଠିରେ ରହିବ, ଏବଂ ସନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଆମର ସାଧନ ଅନ୍ୟ ଉପଯୋଗରୁ ରୋକି ରଖାଯିବ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ସେମାନେ ଏହି ମହାଭୁଲରେ ପଡ଼ିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିବାର କାରଣ ହେଉଛି, ଗତ ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ଯେସବୁ ଭୁଲରେ ସେମାନେ ରହିଆସୁଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନେ ସ୍ୱୀକାର କରିନାହାନ୍ତି ଏବଂ ପରିତ୍ୟାଗ ମଧ୍ୟ କରିନାହାନ୍ତି।” Review and Herald, November 1, 1850.

ଏହି ଅଂଶଟି ଏହି କଥାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ: “ପ୍ରଭୁ ନିକଟତମ ସମୟରେ ଦର୍ଶନରେ ମୋତେ ଯାହା ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ସେସବୁର ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ରୂପରେଖା ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ।” ସେଠାରେ ଅନେକ ବିଷୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେ “the daily” ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅନୁଚ୍ଛେଦଟିକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସହିତ ଏକତ୍ର କରିନଥିଲେ। ଏହା ପରେ ସମ୍ପାଦକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା, ଯେମାନେ ସେହି ଅଂଶକୁ Experience and Views ରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ Early Writings ରେ ମଧ୍ୟ। Experience and Views ରେ, ସମ୍ପାଦକମାନେ ପ୍ରଥମ ଆଠଟି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ବାହାର କରିଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ “the daily” ବିଷୟରେ ଓ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ବିଷୟରେ ଯାହା ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରିଥିଲେ। Experience and Views 1851 ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ Early Writings 1882 ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା।

ଆର୍ଲି ରାଇଟିଙ୍ଗ୍ସ ମୂଳତଃ ସେହି ଚାରିଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ହିଁ ଥିଲା, ଯେଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ ଏକ୍ସପିରିଏନ୍ସ ଆଣ୍ଡ ଭ୍ୟୁଜ୍‌ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପବାଦ ସହିତ। ଏକ୍ସପିରିଏନ୍ସ ଆଣ୍ଡ ଭ୍ୟୁଜ୍‌ରେ, ସମୟ-ନିର୍ଦ୍ଧାରଣକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରିଥିବା ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟର ପ୍ରସଙ୍ଗଟି, “the daily” ବିଷୟକ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସହିତ ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିଲା। ପରେ, ଯେ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ମୂଳତଃ ସମୟ-ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ବିଷୟକ ପ୍ରସଙ୍ଗର ପରେ ଥିଲା, ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗଟିକୁ ସମ୍ମିଳିତ କରାଯାଇଥିଲା। ଆର୍ଲି ରାଇଟିଙ୍ଗ୍ସରେ, ଏକ୍ସପିରିଏନ୍ସ ଆଣ୍ଡ ଭ୍ୟୁଜ୍‌ର ଏକ ଭିନ୍ନ ଅଂଶରୁ ନିଆଯାଇଥିବା ଗୋଟିଏ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ, ବର୍ତ୍ତମାନ “the daily” ଏବଂ ସମୟ-ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ—ଉଭୟକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରୁଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ମୂଳତଃ ତାହାର ପରେ ପୁରୁଣା ଯେରୁଶାଲେମ୍‌କୁ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରା କରିବା କାହିଁକି ଭୁଲ ଥିଲା, ତାହା ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିବା ଗୋଟିଏ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଥିଲା।

Experience and Views ର ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପୃଷ୍ଠାରୁ ଅପସାରିତ ହୋଇ, ପରେ Early Writings ର ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସଂନିବେଶିତ ହୋଇଥିବା ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗଟି, 1844 ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଆସୁଥିବା “the daily” ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅସ୍ପଷ୍ଟତାକୁ କେବଳ ଅଧିକ ବଢ଼ାଇଦେଇଥିଲା। ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ଭଣୀ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କର ତାଙ୍କ ଦର୍ଶନର ମୂଳ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଥିଲା ନାହିଁ।

> “ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଯେ ତୃତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ଯିବା ଉଚିତ, ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛିଟିଯାଇଥିବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଘୋଷିତ ହେବା ଉଚିତ, ଏବଂ ଏହାକୁ ସମୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ; କାରଣ ସମୟ ପୁନର୍ବାର କେବେ ପରୀକ୍ଷା ହେବ ନାହିଁ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ କେତେକ ଲୋକ ସମୟ ପ୍ରଚାର କରିବାରୁ ଉଦ୍ଭବ ହୋଇଥିବା ଏକ ମିଥ୍ୟା ଉତ୍ତେଜନାରେ ପଡୁଥିଲେ; ଯେ ତୃତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ସମୟ ଯାହା କରିପାରେ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲା। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ନିଜ ଭିତ୍ତିରେ ନିଜେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଠିଆ ହୋଇପାରେ, ଏବଂ ଏହାକୁ ଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ସମୟର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହା ମହାଶକ୍ତି ସହ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବ, ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବ, ଏବଂ ଧର୍ମରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରାଯିବ।” Experience and Views, 48.

ଅନୁଭବ ଏବଂ ଦର୍ଶନ (Experience and Views)ର ଅଠଚାଳିଶ ପୃଷ ୍ଠାର ଅନୁଚ୍ଛେଦଟି, ପ୍ର ାରମ୍ଭ ିକ ରଚନାବଳୀ (Early Writings)ର ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ପରେ ସଂଯୋଜିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ   ଅନୁଚ୍ଛେଦକୁ ଏକତ୍ର   କରି ସୃଷ୍ଟ ି କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ସମୟ-ନିଦ୍ଧ ାରଣ ଉପରେ ଏମିତି ଏକ ଜୋର ଦେଇଥିଲା ଯାହା ମୂଳ ବର୍ଣ୍ଣ ନାରେ ଅସ୍ତ ିତ୍ୱ ରେ

ନଥିଲା।

1931 ମସିହାରେ, ଯିରୁଶାଲେମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରୁଥିବା ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନେ ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ ଘଡ଼ି ତିଆରି କଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଦାବି କରାଗଲା ଯେ 1910 ମସିହାରେ ଡାନିଏଲ୍ସ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଡାନିଏଲ୍ସ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ସେ 1843 ର ଚାର୍ଟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି, କହିଥାନ୍ତି ଯେ ସେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରୁଥିବା ବେଳେ ଚାର୍ଟରେ ଅସ୍ତିତ୍ୱହୀନ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଦେଖାଇଥିଲେ। କଥିତଭାବେ ତାଙ୍କ ସହିତ Early Writings ପୁସ୍ତକଟି ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଚାରିବା ସମୟରେ, ଓ ତାଙ୍କର ଉତ୍ତରମାନଙ୍କ ଆଧାରରେ ସେ କେବଳ ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ପହଞ୍ଚିପାରିଥିଲେ ଯେ Early Writings ମଧ୍ୟରେ “the daily” ବିଷୟରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ଅନୁଚ୍ଛେଦଟି ପ୍ରକୃତରେ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ବିରୋଧରେ ଗୋଟିଏ ସତର୍କବାଣୀ ଥିଲା। ଘଡ଼ାଯାଇଥିବା ସେହି ସାକ୍ଷାତ୍କାରର ଏକୋଇଶ ବର୍ଷ ପରେ ଏବଂ କଥିତଭାବେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର ସୋଳହ ବର୍ଷ ପରେ, ଡାନିଏଲ୍ସ ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀର ଇତିହାସ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥାନ୍ତି।

ଏଫ୍. ସି. ଗିଲବର୍ଟ ଜଣେ ହିବ୍ରୁ ପଣ୍ଡିତ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେ କେବଳ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକମାନେ ଓ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏହାକୁ ସେପରି କହିଥିଲେ ବୋଲି “ନିତ୍ୟ” ବିଷୟର ସଠିକ୍ ମତ—ଯେହା ପୌତ୍ତଳିକତା—କୁ ସମର୍ଥନ କରିନଥିଲେ। ସେ ଏହାକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଦାନିଏଲ ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା ହିବ୍ରୁ ପାଠ୍ୟର ଏକ ବୁଝାମଣାର ଆଧାରରେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା କରିଥିଲେ। ସେହି ସମୟସୀମାରେ ସେ ଏଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରମୁଖ ହିବ୍ରୁ ପଣ୍ଡିତ ଥିଲେ। ଦାନିଏଲ୍ସ ଏବଂ ପ୍ରେସକଟ୍ ଯେ “ନିତ୍ୟ” ବିଷୟକ ବିବାଦକୁ ଆଗେଇ ନେଉଥିଲେ, ସେହି ବିବାଦ ଯେପରି ଅବିରତ ଭାବେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିଲା, ଗିଲବର୍ଟ ସେହି ପ୍ରମୁଖ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ, ଯିଏ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାନର ପକ୍ଷରେ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। ୧୯୧୦ ମସିହା ଜୁନ ୮ ତାରିଖରେ ସେ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ସହ ଏକ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ ସେ ନିଜେ ଓ ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ କ'ଣ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ ତାହା ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ। ଦାନିଏଲ୍ସଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏଫ୍. ସି. ଗିଲବର୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହ ପୁରାପୁରି ବିପରୀତ।

ମ୍ୟାନୁସ୍କ୍ରିପ୍ଟ ରିଲିଜେସ୍‌ର ଖଣ୍ଡ କୋଡ଼ିଏରେ, ପୃଷ୍ଠା ସତରରୁ ବାଇଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍“ଦୈନିକ” ବିଷୟରେ ଡାନିଏଲ୍ସ ଓ ପ୍ରେସକଟ୍‌ଙ୍କ ଅବସ୍ଥାନକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି। ଏଫ୍. ସି. ଗିଲବର୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍‌ଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାରର ବିବରଣୀରେ ଆପଣ ଯେ ପଦବଳୀ ଦେଖନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକ ମ୍ୟାନୁସ୍କ୍ରିପ୍ଟ ରିଲିଜେସ୍‌ର ଉକ୍ତ ଅଂଶରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍‌ସ୍ୱୟଂ ଯାହା କହିଥିଲେ, ତାହା ସହ ପ୍ରାୟ ସମାନ। ଏହିପରି, ମ୍ୟାନୁସ୍କ୍ରିପ୍ଟ ରିଲିଜେସ୍‌ପ୍ରକାଶିତ ଓ ମୁକ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ବହୁ ବର୍ଷ ଧରି, ସେ ନିଜେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍‌ଙ୍କ ସହ କରିଥିବେ ବୋଲି ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷାତ୍କାରର ବିଷୟବସ୍ତୁ ସମ୍ପର୍କରେ ଡାନିଏଲ୍ସଙ୍କ ଦାବିକୁ ଖଣ୍ଡନ କିମ୍ବା ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରେରିତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ନାହିଁ। ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଲା, “ଦୈନିକ” ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ମତ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରେରିତ ସମର୍ଥନ ଥିଲା ନାହିଁ। ଏବଂ ତାହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେବେଳେ ମ୍ୟାନୁସ୍କ୍ରିପ୍ଟ ରିଲିଜେସ୍‌ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି—ତଥାପି “ଦୈନିକ” ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ମତ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରେରିତ ସମର୍ଥନ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ!

ତଥାପି ଆଜି, ଲାଓଦିକିୟ ଆଡ୍‌ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମରେ ଏହା ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଉଛି ଯେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କର “ଦୈନିକ” ବିଷୟରେ କୌଣସି ଅବସ୍ଥାନ ନାହିଁ, କେବଳ ଏତିକି ଯେ ଏହା “ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରଶ୍ନ” ନୁହେଁ ଏବଂ ଆମେ “ଏହି ବିଷୟରେ ନିରବ ରହିବା” ଉଚିତ। ଆଜି କିଛି ଓଲଟି ଯାଇଛି, ଏବଂ ଯାହା ଓଲଟି ଯାଇଛି ସେହି ହେଲା ଯେ “ଦୈନିକ” ବିଷୟର ସତ୍ୟ ଅବସ୍ଥାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ମତ ହୋଇଯାଇଛି। 1910 ମସିହାରେ, ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ମତ ଥିଲା କନ୍‌ରାଡିଙ୍କ ମତ, ଯାହାକୁ ଡାନିଏଲ୍ସ ଏବଂ ପ୍ରେସକଟ୍ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଉଥିଲେ, ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ମତ ଥିଲା ପ୍ରଥମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାନ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ହେଉଛି ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ବିଷୟରେ F. C. Gilbertଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟ, ଯାହାକି Manuscript Releases ସହିତ ତୁଳନା କରିବା ଉଚିତ, ଏବଂ ଯାହାକି ଏହି The Book of Daniel ଶୃଙ୍ଖଳାର ଏକାଶୀତମ ଲେଖାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି।

"ଡାନିଏଲ୍ସ ଏବଂ ପ୍ରେସକଟ୍... କାର୍ଯ୍ୟରେ ଥିବା ବୟସ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କିଛି କହିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ଦେଉନଥିଲେ.... ଡାନିଏଲ୍ସ ମୋତେ ଦେଖିବାକୁ ଏଠାରେ ଆସିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲି ନାହିଁ.... ମୁଁ କୌଣସି ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ସହ କିଛିମାତ୍ର କହିବାକୁ ଇଛା କରିନଥିଲି। ସେମାନେ 'ଡେଲି' ବିଷୟରେ ଯାହା ଉତ୍ତେଜିତ କରି ଉଠାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିରେ କିଛିମାତ୍ର ନାହିଁ.... ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ୱାଶିଙ୍ଗଟନରେ ଥିଲି, ତେବେ ଏମିତି ଲାଗୁଥିଲା ଯେ କିଛି ଏମିତି ତାଙ୍କ ମନକୁ ଘେରି ଆବୃତ କରିଦେଇଥିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ମନେ ହେଉଥିଲା ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିପାରୁନଥିଲି। 'ଡେଲି' ବିଷୟକ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ସହ ଆମର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ... ମୁଁ ଜାଣୁଥିଲି ସେମାନେ ମୋର ବାର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାମ କରିବେ, ଏବଂ ତେବେ ଲୋକମାନେ ଭାବିବେ ଯେ ମୋର ବାର୍ତ୍ତାରେ କିଛିମାତ୍ର ନାହିଁ। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଲେଖିଛି ଏବଂ କହିଛି ଯେ ସେ ନିଜକୁ ଜେନେରାଲ୍ କନଫରେନ୍ସର ସଭାପତି ହେବାକୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି.... ସଭାପତି ପଦ ରଖିବା ପାଇଁ ଉଚିତ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହନ୍ତି।"

"ଯଦି 'ଦୈନିକ' ବିଷୟକ ଏହି ସନ୍ଦେଶଟି ପରୀକ୍ଷାସୂଚକ ସନ୍ଦେଶ ହେଉଥାନ୍ତା, ତେବେ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ତାହା ଦେଖାଇଥାନ୍ତେ। ଏହି ବିଷୟରେ ଏହି ଲୋକମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷକୁ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି....ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ଥିବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଦେଖିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛି। "

"ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ମୋତେ ଯେ ଆଲୋକ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ହେଉଛି ଯେ ଭାଇ ଡାନିଏଲ୍ସ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ପଦରେ ରହିଆସିଛନ୍ତି.... ଏବଂ ମୋତେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ସବୁ ବିଷୟରେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହ ଆଉ କୌଣସି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବି ନାହିଁ। ଏହି ବିଷୟରେ ମୁଁ ଡାନିଏଲ୍ସଙ୍କୁ ଦେଖିବି ନାହିଁ, ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କ ସହ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ କହିବି ନାହିଁ। ସେମାନେ ମୋତେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ଦିଏ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଦେଇନଥିଲି.... ମୋତେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କର, ସେମାନେ ଯାହା ଶିଖାଉଛନ୍ତି ସେହି ବିଷୟ ସହ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ରଖିବେ ନାହିଁ.... ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୋତେ ଏହା ଶୁଣିବାକୁ ନିଷେଧ କରାଯାଇଥିଲା। ମୁଁ ନିଜକୁ ଏଭଳି ପ୍ରକାଶ କରିଛି ଯେ ଏଥିରେ ମୋର ରତିକଣାମାତ୍ର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ.... ସେମାନେ ଯାହା କରୁଛନ୍ତି, ଏହି ସମଗ୍ର ବିଷୟଟି ଶୟତାନଙ୍କ ଏକ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଅଟେ।" ୮ ଜୁନ, ୧୯୧୦ ରେ ଏଲେନ୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଏକ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ବିଷୟରେ ଏଫ୍. ସି. ଗିଲବର୍ଟଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ବିଷୟକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

"ଯିଏ ବାହ୍ୟ ପରତଳର ତଳେ ଦେଖନ୍ତି, ଯିଏ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟ ପଢନ୍ତି, ସେ ବହୁତ ଆଲୋକ ପାଇଥିବାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି: 'ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ନୀତିଗତ ଓ ଆତ୍ମିକ ଅବସ୍ଥା ନିମନ୍ତେ ଦୁଃଖିତ ଏବଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ନୁହନ୍ତି।' 'ହଁ, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପଥ ବାଛି ନେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ନିଜମାନଙ୍କର ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦ କରେ। ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ରମକୁ ବାଛିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଭୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଣିବି; କାରଣ ମୁଁ ଡାକିଲାବେଳେ କେହି ଉତ୍ତର ଦେଲା ନାହିଁ; ମୁଁ କହିଲାବେଳେ ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; ବରଂ ସେମାନେ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ସାମ୍ନାରେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ଏବଂ ଯାହାରେ ମୋର ପ୍ରସନ୍ନତା ନଥିଲା, ତାହାକୁ ବାଛିଲେ।' 'ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ପଠାଇବେ, ଯେପରି ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ,' କାରଣ ସେମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବା ପାଇଁ ସତ୍ୟର ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଲେ ନାହିଁ,' 'ବରଂ ଅଧର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ କଲେ।' Isaiah 66:3, 4; 2 Thessalonians 2:11, 10, 12."

"ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଶିକ୍ଷକ ପଚାରିଲେ: 'ତୁମେ ଠିକ୍ ଭିତ୍ତିର ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରୁଛ ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଯେ ଢୋଙ୍ଗ, ଯେତେବେଳେ ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ସାଂସାରିକ ନୀତିଅନୁଯାୟୀ ଅନେକ କଥା ସାଧନ କରୁଛ ଏବଂ ଯିହୋବାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରୁଛ, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭ୍ରମ ଆଉ କଣ ଅଛି, ଯାହା ମନକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରିପାରେ? ଆହା, ଏହା ଏକ ମହା ଛଳନା, ଏକ ମୋହନୀୟ ଭ୍ରମ, ଯାହା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ମନକୁ ଆବର୍ତ୍ତ କରି ଧରେ, ଯେମାନେ ଏକ ସମୟରେ ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତିର ଆକାରକୁ ତାହାର ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତି ବୋଲି ଭୁଲ କରନ୍ତି; ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଧନୀ, ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସମୃଦ୍ଧ, ଏବଂ କୌଣସି କିଛିର ଅଭାବ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁକିଛିର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି।'"

"ନିଜ ପୋଶାକକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ରଖୁଥିବା ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସେବକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱର ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଅନେକେ କହୁଛନ୍ତି, 'ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତା,' ଯେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ବିନାଶ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସୁଛି। ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ନ ହେଲେ, ଲୋକମାନେ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିଜ ହୃଦୟକୁ ନମ୍ର ନ କରିଲେ ଏବଂ ଯୀଶୁରେ ଯେପରି ସତ୍ୟ ଅଛି ସେହିପରି ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ ନ କରିଲେ, ସେମାନେ କେବେ ମଧ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଆମ ଶ୍ରେଣୀମାନଙ୍କ ମଧରେ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଘଟିବ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଆଉ ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ବିଶ୍ରାମ କରିବୁ ନାହିଁ, ଏହି କହି ଗର୍ବ କରିବୁ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ଧନୀ ଅଟୁ, ସମ୍ପଦରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛୁ, ଏବଂ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଆବଶ୍ୟକତାହୀନ ଅଟୁ।"

"କିଏ ସତ୍ୟସତ୍ୟ କହିପାରିବ: 'ଆମର ସୁନା ଅଗ୍ନିରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଛି; ଆମର ବସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଜଗତ ଦ୍ୱାରା କଳଙ୍କିତ ହୋଇନାହିଁ'? ମୁଁ ଆମର ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ତଥାକଥିତ ଧାର୍ମିକତାର ବସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଇଙ୍ଗିତ କରୁଥିବା ଦେଖିଲି। ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲିଦେଇ ତଳେ ରହିଥିବା ଅଶୁଚିତାକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ। ପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ: 'ତୁମେ କି ଦେଖିପାରୁନାହଁ କିପରି ସେମାନେ ଢୋଙ୍ଗପୂର୍ବକ ନିଜମାନଙ୍କର ଅଶୁଚିତା ଓ ଚରିତ୍ରର ପତନକୁ ଆବୃତ କରିରଖିଛନ୍ତି? "ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ନଗରୀ କିପରି ବେଶ୍ୟା ହୋଇଯାଇଛି!" ମୋର ପିତାଙ୍କର ଗୃହ ବାଣିଜ୍ୟର ଗୃହରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି, ଏମିତି ଏକ ସ୍ଥାନ, ଯେଉଁଠାରୁ ଦିବ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତି ଓ ମହିମା ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିଯାଇଛି! ଏହି କାରଣରୁ ଦୁର୍ବଳତା ଅଛି, ଏବଂ ଶକ୍ତିର ଅଭାବ ରହିଛି।'"

"ଯଦି ମଣ୍ଡଳୀ, ଯାହା ଏବେ ନିଜର ଧର୍ମଚ୍ୟୁତି ଦ୍ୱାରା ଖମିରିତ ହେଉଛି, ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରି ରୂପାନ୍ତରିତ ନ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ନିଜ କର୍ମର ଫଳ ଭୋଗ କରିବ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ନିଜକୁ ଘୃଣା କରିବାକୁ ନ ଲାଗେ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଅଶୁଭକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରି ଶୁଭକୁ ବାଛିନେବ, ଯେତେବେଳେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନମ୍ରତା ସହ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ନିଜର ଉଚ୍ଚ ଆହ୍ୱାନକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ, ଅନନ୍ତ ସତ୍ୟର ମଞ୍ଚ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ତାହା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖାଯାଇଥିବା ସାଧନାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରିବ, ସେ ଆରୋଗ୍ୟ ପାଇବ। ସେ ନିଜ ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଦତ୍ତ ସରଳତା ଓ ପବିତ୍ରତାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ପୃଥିବୀୟ ଜଟିଳ ବନ୍ଧନଗୁଡ଼ିକରୁ ପୃଥକ ହୋଇ, ଏହା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ ଯେ ସତ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିଛି। ତାହାପରେ ତାହାର ସଦସ୍ୟମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୟିତ, ତାଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ହେବେ।" Testimonies, volume 8, 249, 250.